21 జూన్ 2026 – సాధారణ కాలము 12వ ఆదివారం

యిర్మియా 20:10–13; రోమీయులకు 5:12–15; మత్తయి 10:26–33

సందేశం (Red thread): “భయంనుండి దేవునిపై నమ్మకానికి, నమ్మకంనుండి ధైర్యవంతమైన, వెలుగుతో నిండిన సాక్ష్యానికి.”

ప్రారంభ వాక్యాలు (INTRODUCTION)

ఒక మనిషి ఒకసారి తెలియని ప్రాంతంలో నడకకు వెళ్లి తన మార్గాన్ని తప్పిపోయాడు. సాయంత్రం సమీపించగా, అతనిలో ఆందోళన పెరుగుతూ వచ్చింది. దారి కనిపించకుండా పోయింది, ఏ దిశ చూసినా ఒకేలా కనిపించింది. భయం పట్టుకోబోతున్న సమయానికి, దూరంలో ఒక చిన్న వెలుగు అతనికి కనిపించింది—ఒక గుడిసె కిటికీ వెలుగు. ఆ వెలుగు అతని చుట్టూ ఉన్న చీకటిని వెంటనే తొలగించలేదు, కాని అది అతనికి దిశను, ఆశను, ముందుకు సాగడానికి ధైర్యాన్ని ఇచ్చింది.

అనేక విధాలుగా, ఆ అనుభవం మన జీవితాలను ప్రతిబింబిస్తుంది. మనమందరం అనిశ్చితి, భయం, సంకోచం వంటి క్షణాలను ఎదుర్కొంటాము—భవిష్యత్తు గురించి, ఇతరుల గురించి, ఇంకా మన గురించి కూడా. కొన్ని సందర్భాల్లో, మనం వెనక్కి తగ్గాలని, మౌనంగా ఉండాలని, మనకు అత్యంత ముఖ్యమైన విషయాలను దాచిపెట్టాలని అనిపిస్తుంది.

ఈ రోజు పఠనాలు ఆ వాస్తవాన్ని నేరుగా స్పృశిస్తున్నాయి. మళ్లీ మళ్లీ యేసు చెప్పే మాటలు మనం వింటాము: “భయపడకండి.” జీవితం కష్టాల్లేనిదిగా ఉందని కాదు, కానీ దేవుని వెలుగు ఇప్పటికే మన మధ్య ఉందని. మనం దేవునిచే చూడబడుతున్నాము, తెలుసుకోబడుతున్నాము, లోతుగా విలువైనవారమై ఉన్నాము—మనము ఊహించడానికి కూడా వెనుకాడేంతగా.

అయితే, మనలో భయం ఎంతగా మనల్ని ఆక్రమిస్తుందో కూడా మనం గుర్తిస్తాము—ఎలా మనం వెనుకడుగు

వేస్తామో, మౌనంగా ఉంటామో, మనలోని సత్యం నుండి దాగుతామో. అందుచేత, ఈ పరిశుద్ధ బలిలోకి ప్రవేశించేటప్పుడు, మన భయాలను, మన వైఫల్యాలను, ధైర్యం కోసం మన అవసరాన్ని దేవుని ముందుకు తెచ్చుకుందాం; ఆయన కరుణపై నమ్మకంతో మన పాప పశ్చాత్తాప సాంగ్యం లోనికి ప్రవేశిద్దాం.

ప్రసంగం (HOMILY)

ఒక మనిషి నాకు ఒకసారి చెప్పాడు—ప్రతి ఉదయం, రోజు ప్రారంభం కావడానికి ముందు, అతను తన చిన్న తోటలో ఒక కప్పు కాఫీతో నిలబడేవాడు. అది పెద్దది కాదు—కొన్ని మొక్కలు, ఒక సన్నని గడ్డి ముక్క, ఒక సాధారణ పక్షుల ఆహారపు పాత్ర మాత్రమే. కానీ దాని అవతల, సమీపంలోని చర్చి ప్రాంగణానికి చెందిన ఎత్తైన చెట్లు ఉండేవి. ఆ కొమ్మల మధ్య, మొదట చూసినప్పుడు గమనించనట్లుగా, చిన్న చిలుకలు ఉండేవి.

"ప్రత్యేకంగా ఏమీ లేవు," అని అతను మొదట అన్నాడు. "సాధారణ పక్షులే."

కానీ తరువాత అతను వాటిని గమనించడం ప్రారంభించాడు. అప్పుడు ఏదో మారిపోయింది. ఉదయపు నిశ్శబ్దం ఇక ఖాళీగా లేదు—అది జీవంతో నిండిపోయింది. వాటి కదలికలు, వాటి కిలకిలారావాలు, చెట్లలో వాటి దాగి ఉన్న ఉనికి—ఇవి అన్నీ గాలిని అతను ఎప్పుడూ గమనించని విధంగా నింపాయి.

ఒక ఉదయం, అతనికి ఒక ప్రశాంతమైన ఆలోచన వచ్చింది—అతను ఊహించని ప్రశ్నలా:

దేవుడు ఈ చిన్న, సాధారణ పక్షులను గమనిస్తే... నన్నూ అదే విధంగా గమనిస్తాడా?

ఆ ప్రశ్న, ఎంత సాధారణంగా వినిపించినా, ఈ రోజు సువార్తలోకి మనలను తీసుకెళ్తుంది.

యేసు చిలుకల గురించి మాట్లాడుతున్నాడు—ఆయన కాలంలో అవి చాలా సాధారణమైనవి, దాదాపు విలువలేనివి, రెండు ఒక పైసాకు అమ్మబడేవి. అయినప్పటికీ ఆయన అంటాడు:

“వాటిలో ఒక్కటీ మీ తండ్రికి తెలియకుండా నేలమీద పడదు… మీరు అనేక చిలుకలకన్నా ఎక్కువ విలువైనవారు.”

ఇది అన్నింటికన్నా ముందుగా—ధైర్యానికి ముందు, నైతిక ప్రయత్నానికి ముందు, సాక్ష్యానికి ముందు—ఇక్కడే అన్నీ ప్రారంభమవుతాయి: మీరు దేవునిచే చూడబడుతున్నరు, తెలుసుకోబడుతున్నరు, ఆయన చేతుల్లో దృఢంగా పట్టుబడినవారు.

సిద్ధాంతంగా కాదు. అస్పష్టంగా కాదు. వ్యక్తిగతంగా, జాగ్రత్తగా, సంపూర్ణంగా.

అయినా, మనం ఇది విన్నప్పటికీ, భయం మనకు సమీపంగానే ఉంటుంది.

ఒక స్త్రీ ఒకసారి ఒప్పుకుంది—ఆమె కార్యాలయంలో విశ్వాసం గురించి చర్చలు ప్రారంభమైనప్పుడు, ఆమె మౌనంగా వెనక్కి తగ్గేది. ఆమె విశ్వాసం లేనందున కాదు—కానీ ప్రత్యేకంగా కనిపించకూడదనే భయం వల్ల. “మౌనంగా ఉండటం సులభం,” అని ఆమె చెప్పింది.

ఈ మౌన సంకోచం అసాధారణం కాదు. ఇది అరుదుగా హింసలా లేదా బహిరంగ వ్యతిరేకతలా కనిపిస్తుంది. ఎక్కువగా ఇది సున్నితంగా ఉంటుంది: చాలా భిన్నంగా కనిపించకూడదనే ఒత్తిడి, విశ్వాసాన్ని బహిరంగంగా చెప్పకూడదనే సంకోచం, “అందరిలా లేనివాడిగా” కనిపించకూడదనే భయం.

ఇలాంటి సాధారణ మానవ అనుభవంలోకి, యేసు మాటలు మళ్లీ మళ్లీ గుండె మ్రోగినట్లుగా వినిపిస్తాయి:

“భయపడకండి.”

ఒక్కసారి కాదు. యాదృచ్ఛికంగా కాదు. కానీ పునరావృతంగా—ఎందుకంటే మనిషి హృదయంలో భయం ఎంత లోతుగా వేరుపెట్టుకుందని ఆయనకు తెలుసు.

కానీ నిజాయితీగా చూస్తే, భయం కేవలం ఇతరులు మన గురించి ఏమనుకుంటారనే విషయం మాత్రమే కాదు.

మరో భయం ఉంది—మరింత లోతైనది, మరింత వ్యక్తిగతమైనది.

ఒక మనిషి ఒకసారి అన్నాడు—తాను నిశ్శబ్దాన్ని ఎంతగానో తప్పించుకుంటానని. కారులో సంగీతం. ఇంట్లో టెలివిజన్. ఎప్పుడూ ఏదో పని. ఎందుకు అని అడిగితే, కొద్దిసేపు ఆలోచించి, చివరకు అన్నాడు:

“అందరూ నిశ్శబ్దంగా ఉన్నప్పుడు, నా లోపల నేను ఎదుర్కొనదలచని విషయాలు బయటపడతాయి.”

ఇదే ఈ రోజు సువార్త యొక్క లోతైన పొర.

పౌలు దానిని “పాత ఆదాం” అని పిలుస్తాడు—మనలోని ఆ అంతర్గత గాయం, అది సత్యాన్ని నిరాకరిస్తుంది, ప్రేమను నిరాకరిస్తుంది, మరియు చాలా సార్లు స్వస్థతకన్నా దాగిపోవడాన్నే ఇష్టపడుతుంది. మనం దాన్ని ఎన్నో రూపాల్లో చూస్తాము: కారణం తెలియని చిరాకు, మనసులో పెంచుకునే అసహనం, మళ్లీ మళ్లీ చెప్పుకునే కారణాలు, లేదా మాట్లాడాల్సినప్పుడు మౌనంగా ఉండటం.

మన సహజ ప్రవృత్తి ఎప్పుడూ ఒకటే: దాన్ని నియంత్రించడం, అణచివేయడం, తప్పించుకోవడం.

కానీ సువార్త ఒక మృదువైన సత్యాన్ని వెల్లడిస్తుంది: దాగి ఉన్నది స్వస్థపడదు.

అందుకే క్రీస్తు కేవలం “భయపడకండి” అని ఇతరుల గురించి మాత్రమే చెప్పడు.

ఆయన మనలోని ధైర్యానికి కూడా పిలుస్తాడు: సత్యంలోకి అడుగు పెట్టే ధైర్యం, వెలుగులోకి వచ్చే ధైర్యం, దేవుని ముందు నిజాయితీగా నిలబడే ధైర్యం.

ఒక మనిషి గురించి ఒక కథ ఉంది—అతను సంవత్సరాల పాటు ఆకస్మిక కోపావేశాలతో బాధపడేవాడు. ఎక్కువ సమయం అతను ప్రశాంతంగా, మృదువుగా ఉండేవాడు—కానీ ఏదో ఒకటి అతన్ని

ప్రేరేపించినప్పుడు, అతను పూర్తిగా మారిపోతాడు. తరువాత పశ్చాత్తాపం, సిగ్గు, అయోమయం. “నేను నన్నే గుర్తించలేను,” అని అతను అన్నాడు. “నేను పూర్తిగా నియంత్రణ కోల్పోతున్నట్టు ఉంటుంది.”

అతను అన్నీ ప్రయత్నించాడు: క్రమశిక్షణ, పద్ధతులు, స్వీయ నియంత్రణ, కొన్ని పరిస్థితులను తప్పించుకోవడం. ఏదీ నిలవలేదు.

ఒక రోజు, ఎలాంటి గొప్ప భావోద్వేగం లేకుండా, అతను ఒక సరళమైన ప్రార్థన చేశాడు:

“ప్రభూ, నా జీవితానికి నీవే ప్రభువుగా ఉండు.”

ఆ సమయంలో ఏమీ జరగనట్లే అనిపించింది.

కానీ ఏదో ప్రారంభమైంది.

కొన్ని నెలల తరువాత, అతని చుట్టూ ఉన్నవారు అతనికంటే ముందే మార్పును గమనించారు. కోపం జ్ఞాపకంగా మాత్రమే మిగిలింది—శక్తిగా కాదు. అది ఇక అతన్ని నియంత్రించలేదు.

తరువాత అతను ఆలోచిస్తూ అన్నాడు:

“నా లోపల ఏదో పాతది వెనక్కి వెళ్లినట్లుంది—మరొక కొత్తది నిశ్శబ్దంగా దాని స్థానాన్ని తీసుకున్నట్లుంది.”

ఇదే పౌలు “కొత్త ఆదాం” గా క్రీస్తును చెప్పిన అర్థం.

క్రైస్తవ జీవితం ప్రధానంగా చీకటిలో మరింత కష్టపడటం కాదు.

అది వెలుగుకు తలుపు తెరవడం—క్రీస్తును తన స్థానంలో నిలబడనివ్వడం.

ఎందుకంటే చీకటి బలవంతంతో పోదు. వెలుగు వచ్చినప్పుడు అది తొలగిపోతుంది.

అయినా, మనలో ఏదో మార్పు వచ్చిన తరువాత కూడా, ఇంకొక అడుగు మిగిలి ఉంటుంది: బయటికి అడుగు వేయడం.

క్రీస్తులో వ్యక్తిగతంగా నమ్మకం ఉంచడం ఒక విషయం. ఆయన పక్షాన బహిరంగంగా నిలబడటం మరో విషయం.

ఒక యువ పాస్టర్ ఒకసారి ప్రసంగానికి ముందు వణుకుతూ నిలబడ్డాడు. గూఢచారులు చర్చిలో ఉన్నారు, అతను చెప్పే ప్రతి మాటను గమనిస్తున్నారు.

“నాకు భయంగా ఉంది,” అని అతను తన పక్కన ఉన్న వృద్ధ పూజారితో మెల్లగా అన్నాడు.

ఆ వృద్ధుడు నిశ్శబ్దంగా సమాధానమిచ్చాడు:

“నేను ప్రసంగించకపోవడానికే ఎక్కువగా భయపడుతున్నాను—ఎందుకంటే దేవుడు ఇక్కడ ఉన్నాడు.”

ఈ క్షణమే సువార్తలో ఒక మలుపు.

ఎందుకంటే దేవుడు మనిషి అభిప్రాయం కంటే నిజంగా ఉన్నాడని మనకు అనిపించినప్పుడు, ఏదో మారుతుంది. భయం పూర్తిగా పోదు—కానీ అది తన అధికారం కోల్పోతుంది.

అయినా, సువార్త మన గురించి అవాస్తవంగా ఉండదు.

మనము ఎల్లప్పుడూ ధైర్యంగా ఉండలేము.

పేతురు కూడా అలానే.

నిర్ణాయక సమయంలో, ఒత్తిడి వచ్చినప్పుడు, అతను యేసును నిరాకరించాడు—ఒక్కసారి కాదు, మూడుసార్లు. భయం విశ్వాసంపై గెలిచింది.

కానీ—అదే అతని కథకు ముగింపు కాదు.

పేతురు ఏడ్చాడు. తిరిగి వచ్చాడు. పునరుద్ధరించబడ్డాడు. మరియు యేసు మళ్లీ అతనికి బాధ్యత అప్పగించాడు:

“నా గొర్రెలను మేపు.”

ఇది చాలా ముఖ్యమైనది.

ఎందుకంటే ఇది మనకు ఒక ముఖ్యమైన సత్యాన్ని చెబుతుంది: వైఫల్యం చివరి మాట కాదు. భయం అంతిమం కాదు.

వెలుగులోకి తిరిగి వచ్చే మార్గం ఎప్పుడూ ఉంటుంది.

చివరిగా ఒక చిత్రం.

ఒక చీకటి గది ఉందని ఊహించండి. మీరు చీకటిని బయటకు తోసేయడానికి ప్రయత్నిస్తారు—తలుపులు తెరుస్తారు, చేతులతో దాన్ని తొలగించాలనుకుంటారు. ఏమీ మారదు.

తరువాత మీరు ఒక చిన్న దీపాన్ని వెలిగిస్తారు.

మొదట అది చాలా చిన్నదిగా కనిపిస్తుంది. కానీ నెమ్మదిగా, మౌనంగా, చీకటి తగ్గిపోతుంది—అది ఓడిపోయినందుకే కాదు, అది వెలుగుతో మించిపోవడం వల్ల.

వెలుగు చీకటితో పోరాడదు.

అది కేవలం ప్రవేశిస్తుంది.

వెలుగు ఉన్న చోట చీకటి నిలవలేదు.

కాబట్టి మనం మళ్లీ తోటకు తిరిగి వెళ్తాము.

ఆ చిన్న చిలుకల దగ్గరకు.

ఈ రోజు అంతటినీ ఆవరించే ఆ మౌన సత్యానికి:

మీరు చూడబడుతున్నారు.
మీరు తెలుసుకోబడుతున్నారు.
మీరు దేవుని చేతుల్లో పట్టుబడి ఉన్నారు.

ఆ నమ్మకంలో నుండి ఏదో పెరుగుతుంది.

భయం తన పట్టు విడుస్తుంది.

హృదయం తెరుచుకుంటుంది.

నెమ్మదిగా, మృదువుగా, ఒక కొత్త జీవితం కనిపించసాగుతుంది.

Translated by: Rev. Fr. Francis Theetla, Parish Priest of Paidikaluva, Cuddapah.

అది గోలగా కాదు. బలవంతంగా కాదు. నాటకీయంగా కాదు.

కానీ నిజమైనది.

మరియు స్పష్టంగా వెలుగుతో నిండినది.

కాబట్టి సువార్త ఇలా నిలుస్తుంది—సాధారణంగా, బలంగా, లోతుగా వ్యక్తిగతంగా:

“భయపడకండి.”

ఇతరుల గురించి కాదు.
మీ గురించి కాదు.
మీ భవిష్యత్తు గురించి కాదు.

ఎందుకంటే మీరు దేవుని చేతుల్లో ఉన్నారు.

దేవునిచే పట్టుబడినది
చీకటిలో ఇక కోల్పోబడదు.
వెలుగు తాకినది ఇక దాగి ఉండలేదు. **ఆమేన్.**